

A KÖZÉPDUNA-MEDENCE

teljes egészében egységes táj, jóllehet alföldek, dombovidékek és erdős hegységek különböző tájtípusaiból tevődik össze. Ez a legfontosabb földrajzi tény. A történelem ezt avval igazolja, hogy ebben a medencében egyetlen politikai alakulat sem maradt meg tartósan addig, míg olyan nem keletkezett, amely a medencét teljes egészében ki nem töltötte, de viszont csak a medencére szorítkozott, annak határait hatalmi törekvésben túl nem lépte.

Magyarország a Középduna-medence állama. Európa történelme nyugaton az V. és VII. század között kezdődik. Közép-Európa keletén a VIII. és IX. század között. A magyarok országa ettől a pillanattól kezdve, tehát Európának egész története alatt bírta és kitöltötte a Középduna-medence terét, határait pedig alig lépte át, — számottevő ideig soha.

*

Egy nemzetnek hazája földjével való kapcsolata sokszerű. Minél magasabb a művelődés foka, annál bensőségesebb, sokoldalubb lesz ez a kötöttség, ez a kapcsolat. De sem a nép, sem a tér nem marad ugyanaz, — sem sajátmagában, tartalmában, összetételét illetőleg, sem pedig más nemzetekhez és területekhez, mint külső energiákhoz való viszonyában. Terület és nép: a kettő elválaszthatatlan synthesise hosszú generációk kötöttségének, a térben való életnek eredménye. Egy-egy egyéni concentratio az emberiség életében minden nemzet, minden állam. Mindegyik egyedülálló, — ha a föld egyes területein csoportosan hasonló szervezetű államokat, hasonló műveltségű népeket találunk is. Ha egy nemzetnek vagy egy államnak lényét a maga valóságában meg akarjuk érteni, úgy egészében, folyamatában és kiterjedtségében mint időtérbeli egységet kell szemlélnünk és átértenünk.

*

Nagy idők, amelyekben hatalmas átalakulásokon megy keresztül a világ, csak úgy pezseghet az actualitásoktól. De éppen ezeket az időket, amelyekben oly erősen éljük, érezzük és látjuk a jelent, kell nagy történelmi távlatokból szemlélnünk, mert a legerősebb és legmaradandóbb mozgató energiákat csak így tudjuk felismerni.

*(Teleki Pál gondolatai, Európáról és Magyarországról.
1924.)*

E S Z Á M M U N K A T Á R S A I

Erdői Ferenc író, Szigetszentmiklós * *Guoth Kálmán dr., Kolozsvár thj. város levéltárosa* * *Jakó Zsigmond dr., könyvtári segédőr az Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltárában* * *Makkai László dr., az Erdélyi Tudományos Intézet tanára* * *Ottlík László dr., a kolozsvári egyetem ny. r. tanára* * *Parajdi Incze Lajos dr., az Ellenzék belső munkatársa* * *Szabó István, az Erdélyi Szépműves Céh lektora, az Ellenzék belső munkatársa*
* *Vita Sándor, országgyűlési képviselő.*

A KIADÓHIVATAL KÖZLEMÉNYE

Szemlélnk megelőző számaiban felhívást tettünk közzé, hogy a HITEL 1936. évi 1., 2. és 4., valamint az 1937. évi 1. számát kiadóhivatalunk szívesen visszaváltja s e négy régi számért csereképpen készségesen felajánlja most megjelenő évfolyamunkat, illetve egyes számokért darabonként 2 P-t fizet. Amikor ezt a felhívásunkat ez alkalommal is megismételjük, közöljük az érdeklődőkkel, hogy az 1938., 1939. és 1940-41. évfolyamainkból még van néhány teljes és több hiányos sorozat, s azoknak ára: teljes évfolyamonként 8 P., illetve egyes számonként 2 P.

A HITEL ÚJABB KÜLÖNLENYOMATAI

- Makkai László dr.:* Balkáni és magyar elemek a magyarországi román társadalomfejlődésben.
Mikó Imre dr.: Erdélyi politika.
Ottlík László dr.: Szent István birodalma az új Európában.
Venczel József dr.: Erdély és az erdélyi román földreform.
Molter Péter: Falukutatás Bálványosváralján.
Albrecht Dezső: Magyarság a változásban.
Tamási Aron: Erdélyi jelentés a magyar szellem küzködéseiről.
László Dezső: Korszerű magyarság.
Venczel József dr.: A székely neptelleg.
Szabó István dr.: Az asszimiláció a magyarság történetében.
Zathureczky Gyula: Magyar politika Európában.
Tamás Lajos dr.: A román nép és nyelv kialakulása.
Martonyi János dr.: Közigazgatásunk reformja.
Szabó T. Attila dr.: A románok újabb kori erdélyi betelepülése.
Ifj. Boér Elek dr.: Nagy tér-gazdaság.
László Gyula dr.: A magyar őstörténelem régészetről.
Makkai László dr.: Eszakerdély nemzeti-ségi viszonyainak kialakulása.